

пéчено-то месо юма въ сéбеси ёднік юзрáденъ и хра-
нителенъ сокъ,

Несо-то, илъ рýба-та, кой-то са тиганиватъ съ
масло илъ съ зехтінъ стабатъ наї тéжки и мáчи
за смíланье, за ради това не мѣзатъ на кой-то ю-
матъ боленъ и крéхкъ стомáхъ.

Припрáвенье-то на юстїе-та стой, като пригúдимъ
и юкои мёрикливи ивщà, илъ дрѹги същества. Когá-то
припрáвенье-то є съ мёркъ, оулеcнáва смíланье-то, и
оупрáвъкъ въсбрж-жтъ на и юкои юстїе-та. Но когá-то
оупотреблáвамъ припрáвени-ла за да си отвéримъ и-
шáхъ и въсъ, тогáва бýватъ наї вредители. Защо
когá-то ишáхъ-жтъ са подкáнікъ бть разни припрá-
вени-ла-та, тогáва є лжжливъ, докáрба не смíланье, и
много пжти наї тéжки болести. Искуство-то на го-
твáри-тъ на днёшиж-жтъ єпохъ спомáга много за
да скжай днý-тъ на господáри-тъ юмъ.

За ради това ако ющемъ да си оупáзимъ эдрáвие-
то, трéба да живéемъ съ прёсти юстїе-та и припрáвени
съ мёркъ, да не юдемъ вънъ бть кóлко-то прилича
на вóржстъ-жтъ ни и на стомáхъ-жтъ ни, въ єпохъ-
тъ на време-то, на тблéсно-то ни сложение, и предъ
сички-тъ тілъ трéба да юдемъ ёднакво съсъ кóлко-то
иэфжрламы: защо каквó-то не трéба да юдемъ вънъ
бть мёркъ-тъ, тжий пакъ трéба и да юдемъ кóлко-
то заносемы. Когá-то стомáхъ-жтъ смíлл добре,
когá-то поди́ръ юденье-то са оугáждамъ чи ни є лéг-
ко, и добре са мжрдамы, и когá-то поди́ръ юденье-
то като са мики ёднік часъ (саxатъ) ако са оуби-